

(нечітко)

Варшава, 21 квітня 1987 р.

Проф. д-р габ. К. Конколь
Директор Головної комісії
з розслідування гітлерівських злочинів
в Польщі – Інститут національної пам'яті

Службова записка

Стосовно: справи Івана Дем'янюка

Будучи відповідальним співробітником бюро Головної комісії розслідування гітлерівських злочинів в Польщі – Інституту національної пам'яті, який займається процесуальними діями у справі українського есесівця Івана Дем'янюка, який на теперішній час повстав перед судом в Ізраїлі зв'язку з участю у геноциді євреїв, хочу поінформувати Пана Директора про актуальний стан пошуків свідків та доказів.

В першій декаді березня цього року Головна комісія з розслідування гітлерівських злочинів в Польщі встановила контакт з акдеридованим в Польщі шведським журналістом і співробітником газети «Гьотеборґс постен» („Göteborgs posten“) Петером Йогнсом, який самостійно розшукував сліди «Івана Грозного» в Польщі.

Йогнсу вдалося знайти осіб, які проживали під час німецької окупації в місцевості Вулька-Окронґлік недалеко від табору знищення і тому могли надати інформацію про події, які цікавлять Головну комісію розслідування гітлерівських злочинів в Польщі.

Слідом за Йогнсом я відвідав двох осіб в цьому населеному пункті, які були в різний спосіб пов'язані зі справою Івана Дем'янюка.

27 березня цього року я відвідав Януша Кобуса, який проживає в Рембертуві біля Варшави, ул. Республіканська 5.

Подаю далі опис змісту розмови з Кобусом – як і попередньої з Йогнсом.

Протокол розмови на вівся.

Януш Кобус походить з села Вулька-Окронґлік, де він проживав і під час німецької окупації і на час існування табору знищення євреїв Треблінка II.

Кобус добре знав есесівців, які належали до персоналу Треблінки II, між іншим і «Івана Грозного», з яким він пив горілку і який йому одного разу – це було приблизно в кінці 1942 або на початку 1943 року – в нетверезому стані показував йому свій паспорт СС. Кобус стверджує, що він

Печатка з написом:

Малґожата Птасіньска

За відповідність з оригіналом

(нечіткий підпис)

Співробітниця окружної комісії з переслідування

Злочинів проти польського народу

печатка з польським гербом в середині та написом
довкола: Інститут національної пам'яті Окружна комісія з
переслідування злочинів проти польського народу в
Любліні

-2-

там точно читав прізвище Марченко і місце народження Дніпропетровськ. «Іван Грозний» повинен був особисто сказати Кобусові, що саме так звучить його прізвище.

Кобус стверджує, що цей Марченко – «Іван Грозний» мав зріст приблизно 185 см, мав чорне волосся і жовтуватий колір обличчя, повинен зараз би мати 78 років.

Кобус стверджує, що на фотографії Івана Дем'янюка, яку я йому показував і на якому зображений обвинувачений перед судом в Єрусалимі, не зображений «Іван Грозний».

Кобус зустрічав есесівця Івана Дем'янюка під час існування Треблінки II в помешканні його товариша Каспшика, який помер в 1949 році.

Кобус часто пив горілку разом з Каспшиком і есесівцем Іваном Дем'янюком. Зріст цього Дем'янюка повинен бути приблизно 170 см.

Далі Кобус з певністю стверджує, що чоловік, що сидить на лаві підсудних в Єрусалимі, є Іваном Дем'янюком, який під час його служби в Треблінці II, будучи есесівцем і катом євреїв, користувався прізвищем Владек Шило. В той час, тобто 1943 р. цей Шило жив з одною жінкою з села Понятова, Ядвігою Кухарек, зараз Бачинскою. Кобус стверджує, що цей Владек Шило – Іван Дем'янюк, мав з Кухарек сина, який до тепер живе в Соколуві Подляському.

На думку Кобуса Казімеж Дудек, інший мешканець села Вулька-Окронґлік, в стані встановити, чи сьогоднішній обвинувачений з Єрусалиму, Іван Дем'янюк, справді є «Іваном Грозним».

Цитата Кобуса:

- «На обслуговуванні газової камери, крім «Івана Грозного» працював ще один українець на прізвище Шал(одна буква нечітка – примітка перекладачки)єв.»

- «Іван Грозний» перебував на весні 1943 року на лікуванні в лікарні в Острові Мазовецькій, де його відвідував Юзеф Дудек, брат Казімежа Дудека, який вже помер.

Кобус справив на мене позитивне враження, мені здається, що він – на його переконання – говорить правду. Я не бачу підстав, чому він би повинен був брехати Головній комісії з розслідування гітлерівських злочинів в Польщі.

Ядвіґа Кухарек-Бачинська мені під час допиту, на якому я вів протокол в її будинку в селі Гронди недалеко від Треблінки 02 цього місяця, сказала мені таке:

Владек Шило – в якому Януш Кобус впізнав «Івана Дем'янюка» - мав у верхній щелепі срібний зуб. Вона була б в стані впізнати цього Шила-Дем'янюка у випадку очної ставки.

05 цього місяця я повідомляв в розмові з прокурором Горовітцом з.....

Печатка з написом:

Малґожата Птасиньска

За відповідність з оригіналом

(нечіткий підпис)

Співробітниця окружної комісії з переслідування

Злочинів проти польського народу

печатка з польським гербом в середині та написом

довкола: Інститут національної пам'яті Окружна комісія з

переслідування злочинів проти польського народу в

Любліні

